

What is Love?

รักคืออะไร

จำเป็นมั้ยที่ 'รัก' ต้องมีคำจำกัดความที่แน่นอน
จำเป็นมั้ยที่ 'รัก' ของคนหนึ่งต้องเหมือน 'รัก' ของอีกคนหนึ่ง
จำเป็นมั้ยที่คุณต้องเชื่อคำจำกัดความเรื่อง 'รัก'
จากคนที่คุณไม่รู้จัก ไม่เคยเห็นหน้า
มาสิ เราจะพาคุณไปรู้จัก 'รัก'
ของเขาทั้งห้าคนที่คำจำกัดความแตกต่างกันอย่างลงตัว

แล้วบางที คุณอาจได้คำตอบว่า 'รัก' ของคุณคืออะไร

รักคือ...
คำเล็กๆ ที่เข้ามาเติมเต็ม
ให้หนึ่งชีวิตดูยิ่งใหญ่และสมบูรณ์แบบ
∞ ∞ ∞ ∞ ∞

นายสุดโหด
กับรักบทที่ 1

หากเอ่ยชื่อเหล่าคุณชายแบดบอยแห่งเกาะตระกูลฟิน หลาย
คนคงตั้งหน้าตั้งตาฟังด้วยความสนใจ ด้วยรู้ถึงกิตติศัพท์ของพวกเขาที่ตั้ง
แ่ววมาเข้าหูอยู่บ่อยครั้ง ไม่ว่าจะป็นนิสัยที่ร้ายกาจซึ่งแตกต่างกันอย่าง
ลงตัวของแต่ละคน ความร่ำรวยที่หลายคนหลงไหล และอิทธิพลอันน่า
ยำเกรงของห้าตระกูลใหญ่ที่ไม่มีใครไม่รู้จัก

เมื่อกาลเวลาได้พัดผ่าน จากกลุ่มเด็กหนุ่มเลือดร้อนซึ่งเป็นที่กล่าวขาน
แห่งมหาวิทยาลัยคิงสจอร์จจนกลายเป็นตำนาน ได้เปลี่ยนมาเป็นกลุ่ม
ชายหนุ่มสายเลือดใหม่แห่งวงการธุรกิจที่ทรงอิทธิพลที่สุดในเวลานี้

ท่ามกลางเสียงเพลงจังหวะเร้าอารมณ์ที่ตั้งกระหึ่มไปทั่วไนต์คลับ
สุดหรูย่านใจกลางเมือง หนึ่งในกลุ่มคุณชายแบดบอยแห่งเกาะตระกูลฟิน
ได้นั่งเด่นอยู่ตรงที่นั่งสำหรับแขกวีไอพี เขาคือชายหนุ่มหน้าตาหล่อเหลา
อย่างที่สุดคนหนึ่ง รูปร่างของเขาสูงใหญ่สมส่วน เหมาะสมเหลือเกินที่

10

จะอยู่ในชุดเสื้อเชิ้ตแขนยาวสีดำที่ถูกพับแขนเสื้อขึ้นมาถึงข้อศอกอย่างไม่ตั้งใจ คอเสื้ออ้าออกกว้างปล่อยกระดุมสองเม็ดแรกให้เป็นอิสระเผยกล้ามเนื้อหน้าอกที่ดูแข็งแรง น่าหลงใหล กางเกงสแล็กส์สีเข้ากับเสื้อที่ปล่อยชายให้หลุดลุ่ยเหมือนจะบอกให้คนที่เห็นได้รับรู้ถึงความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานมาตลอดทั้งวัน

ดวงตาสีฟ้า น้ำทะเลดูมีเสน่ห์ที่เป็นเอกลักษณ์ของเขาทอดมองออกไปยังกลางฟลอร์เต้นรำอย่างเหม่อลอย ในขณะที่มือใหญ่ถือแก้วรันดีไว้หลวมๆ ก่อนจะยกแก้วนั้นขึ้นจรรดิมฝีปากเรียบบางเป็นครั้งคราว ให้ขอบแก้วเย็นๆ มีโอกาสคลอเคลียไปกับจมูกโด่งเป็นสัน โดยที่เจ้าของไม่รู้เลยว่ากิริยาอาการแบบนี้จะทำให้หญิงสาวจากทั่วทุกสารทิศที่พากันแอบมองแทบคลั่งตายเสียให้ได้ด้วยความที่อยากเกิดเป็นแก้วที่อยู่ในมือของเขา... สักครั้งหนึ่งก็ยั้งดี

"มาถึงก่อนจนได้นะเคลวิน" หนุ่มหน้าหวาน หนึ่งในสมาชิกของกลุ่มคุณชายแบดบอยอีกคนหนึ่งเอ่ยทักทายเสียงใสเมื่อได้นั่งลงข้างหนุ่มหล่อ "อิม"

"เมื่อกี่ฉันทเจอไอ้พวกนั้นแล้วที่ลานจอดรถ เดียวก็คงตามเข้ามากันครบละ" ยังไม่ทันจบประโยคดี ผู้คนในไนต์คลับก็เรียกได้ว่าแทบจะหยุดการเคลื่อนไหวใดๆ แม้แต่ลมหายใจก็ตาม เมื่อสามหนุ่มหล่อเดินผ่านกลุ่มคนเข้ามายังกลางห้องโถง เพื่อจะไปสู่นั่งสำหรับแขกวีไอพีอันมีเคลวินและหนุ่มหน้าหวานนั่งประจำที่เดิมของตัวเองคอยอยู่ก่อนแล้ว

"เฮย์ไฮ เคลวิน คิน" หนุ่มดีหล่อโบกมือพลางทำหน้าทะเล้น

"เหล่าคุณชายแบดบอยได้เวลาคืนสังเวียนแล้วคร้าบ~" หนุ่มหน้าคมบอกพร้อมกบยิ้มกว้าง ก่อนจะหันมองมาที่หนุ่มหล่ออินเตอร์ที่กำลังดึงเนกไทออก "เฮ้ย เอดิสัน ทำหน้าให้มันรำเริงหน่อยสิวะ ดูดีสำหรับขออนุญาตบรรดาแม่คุณทุนหัวทั้งหลายให้มารวมตัวกันได้ ไม่ใช่เรื่องง่ายนะเพี้ย TAT"

"เออ รู้ลึกว่าแกลจะระริกระรี่เหลือเกินนะไอ้ซ่า แล้วก็ไอ้มีกซ์อีกคน"

"ก็แหม ของแบบนี้มันเข้าคอนเซ็ปต์แมวไม่อยู่ อีหนูซุซุซุซุเพื่อน ^o^"

"หึๆ"

ไม่นานนัก หนุ่มหล่อทั้งสามก็เข้านั่งประจำที่ของตัวเองกันจนครบทุกคน ทำให้เหล่านักเดินเท้าไฟทั้งหลายพากันถอนหายใจอย่างโล่งอก โดยเฉพาะผู้หญิง พวกเธอแทบจะกลั้นใจตายไปซะเมื่อเหล่าคุณชายแบดบอยเดินผ่านในระยะประชิดตัวแบบนั้น

แล้วเสียงซุบซิบด้วยความเสียดายในตัวของคุณชายแบดบอยทั้งห้าก็พากันระงมขึ้นเบาๆ อย่างไม่ได้ตั้งใจหมายถึงรูปร่างหน้าตาที่สมบูรณ์แบบ รวมถึงฐานะที่ไร้คนเทียบเทียม ทำให้เหล่าสาวน้อยสาวใหญ่และสาวเทียมอดไม่ได้ที่จะทอดถอนใจไว้อาลัยในความไม่โสดของพวกเขาอีกแล้ว และพากันอิจฉากับความโชคดีของหญิงสาวทั้งห้าที่ได้ใกล้ชิดและอยู่ภายในหัวใจของเคลวิน เอดิสัน มิกซ์ ซีซาร์ และคิน

"โงะเคลวิน ได้ข่าวว่าเมียวกลับไปเยี่ยมบ้านเธอ" มิกซ์ชวนคุยเมื่อได้นั่งลงข้างหนุ่มนัยน์ตาสีฟ้าน้ำทะเลเป็นที่เรียบร้อย

"อืม"

"แล้วทำไมคราวนี้แกไม่ตามเธอไปด้วยวะ เห็นทุกทีตัวติดกันอยู่กับฝาแฝด"

"เธอบอกอยากลองเว้นระยะห่างดูบ้างวะ อยากเปิดโอกาสให้ตัวเองและตัวฉันได้สำรวจหัวใจบ้างอะไรก็ไม่ว่า... ตอนแรกฉันก็ไม่ยอมจะตามเธอไปให้ได้ บังคับก็แล้ว ชูก็แล้ว ถึงขนาดเกือบทะเลาะกันเสียว่ะ แต่สุดท้ายเธอก็มาออกอ้อนให้ฉันใจอ่อนยอมปล่อยให้เธอลับบ้านไปคนเดียว เฮ้อ เข้าใจยากจริงไฉนนิสัยหุ้มหยมของพวกเขาผู้หญิงเนี่ย" เคลวินบอกรักก่อนจะยกแก้วรันตีขึ้นจิบ ในขณะที่คินหน้าตาตื่น

"เฮ้ย หรือว่าเมียวอยากเลิกกับแกวะ"

มือใหญ่ที่ถือแก้วพลันชะงักค้าง

"เป็นไปไม่ได้หรอก เมียวดูรักเคลวินจะตาย ถึงแม้ว่าเพื่อนของพวกเขาเราคนนี้จะป่วนพวกโหดร้าย ทารุณ ป่าเถื่อน กักขฬะ หยาบคาย ไร้หัวใจ เสื่อม..."

"เยอะไปแล้วไอ้มิกซ์ --^" คนที่ถูกพูดถึงเริ่มทำตาขวาง

"แหะๆ เค้าล้อเล่น >_<!"

piano

12

"อิม จากสถิติที่ฉันเคยได้ยิน รู้สึกว่าจะมีคนตายเพราะการพูดเล่น
ราวๆ หนึ่งคนต่อปี" เอดิสันพูดหน้าตาเฉย

"เออ ยังดีที่ตัวเลขมันน้อย เอะๆ แค่คนเดียวต่อปี ^^" มิกซ์ปาด
เหงื่อ

"แต่ไอ้คนเดียวที่ว่าเนี่ย ฉันว่าต้องเป็นแกแน่เลย"

"ง่ะ TOT"

"ฮะๆ คุณหน้าไอ้มิกซ์สิ ซื่ออย่างกับกระดาษ ฮะๆ เอดิสันมันพูดเล่น
เพี้ย 〰〰" คินหัวเราะอย่างอารมณ์ดี

"แกก็บอกให้เอดิสันมันทำหน้าที่ให้เหมาะสมกับตอนที่พูดเล่นหน่อย
สิพะ คนอะไร หน้าโหดได้ตลอดเวลา...เหมือนเคลวินยังงัยงั้น -3-!"

"วกมาที่ฉันอีกแล้วนะไอ้มิกซ์ --^"

"ก็มันจริงนี่ >.<"

"เดี๋ยวเถอะ"

"แกกับเอดิสันชอบทำหน้าโหดอยู่เรื่อย เมื่อยหน้ากันบ้างปล่าวะถาม
หน่อย วันนี้พวกเราอุตุส่าห้ได้มารวมตัวกัน ช่วยสะตืดสะตืดงัดงัดให้มัน
รำเริงหน่อยได้ >〇<"

"ใครจะไปเหมือนแกวะมิกซ์ ทำหน้ารำเริงได้ตลอดเวลา ตาที่ตีอยู่
แล้วแทบจะลงมาประกบติดชิดกับขอบตาล่าง เดินเห็นทางรีปล่าวะนั่น
ฮ่าๆ"

"แล้วที่แกละไอ้ซ่า ชอบทำหน้าหงอเวลาอยู่ต่อหน้าแฟน น่าจะ
เปลี่ยนชื่อจากไอ้ซามาเป็นไอ้ซิดให้มันรู้แล้วรู้รอด ฮะๆ ถามจริง กลัว
เฟรย์มากปะ"

"ไอ้มิกซ์!"

"พอแล้วๆ ทะเลาะกันมาตั้งแต่อายุสองขวบจนตอนนี้แต่ละคนปาเข้า
ไปยี่สิบหกแล้วเนี่ย งานการก็ใหญ่โตกันทั้งนั้น ยังจะมาทะเลาะกันเป็น
เด็กไปได้" คินห้ามศึกยิ้มๆ เพราะรู้ว่าเหล่าเพื่อนซี้ไม่ได้โกรธกันแบบจริงจัง

"อิม แล้วนี่เมื่อยจะกลับมาเมื่อไหร่" เอดิสันหันมาถามเคลวินโดย
ไม่สนใจคนอื่นอีก แต่แทนที่คนถูกถามจะตอบ เขากลับทำตาขวางกว่าเดิม

แล้วพูดด้วยน้ำเสียงระวาง

"ถามทำไม"

"อ้อ ถามไม่ได้งั้นลี"

"ยังไม่เลิกหึงเมื่อกับเอดิสันอีกหรือ" ซีซาร์หันมามี้มล้อๆ ทำให้เคลวินยกไหล่เหมือนไม่สนใจเอดิสันก่อนจะตอบ

"อีกสามวันเธอถึงจะกลับ"

"แล้วแกก็ไม่ตามเธอไปเพราะอยากให้ช่องว่างระหว่างแกกับเมี้ยวมันยืดยาวออกไปอีกว่างั้น" คินถามแกมประชดประชัน

"เปล่า แต่เป็นเพราะฉันเองก็ต้องทำงานเหมือนกัน เลยไม่มีเวลามากพอที่จะตามเธอไป"

"โห น้ำเสียงน้อยใจนะเนี่ย" มิกซ์บึ้งปากแซวยิ้มๆ

"แล้วถ้าเมี้ยวเกิดสำรวจหัวใจตัวเองแล้วพบว่าที่เธอรักแก็ปเป็นเพียงความรู้สึกผูกพันล่ะ จะทำยังไง"

"ทำไมแต่ละคำถามของแกมันถึงสุ่มเสี่ยงให้ฉันระวางทั้งตัวแกทั้งตัวเมี้ยวจ้ะเลยวะเอดิสัน"

"แกคิดอคติกับฉันนะเนี่ย"

"ฉันเนี่ยนะ"

"ใช่ อคติ" มิกซ์พยักหน้า

"แกอคติกับเอดิสันสุดๆ" ซีซาร์ชี้มือมาทางเคลวินอย่างหยอกล้อ

"เออ แกนั่นแหละเคลวิน ชอบคิดว่าเอดิสันยังรักเมี้ยวอยู่ ระวังหะจะมีแม่วตัวอื่นมาขโมยปลาทูของแกไป" คินพูดแซวยิ้มๆ ทุกคนต่างไม่ได้จริงจังกับคำพูดของตัวเอง แต่หวังเพียงความเฮฮา โดยไม่คิดว่าคนที่ถูกแซวกำลังคิดหนัก

"แกอย่ามั่วระวางคนอื่นอยู่เลยเคลวิน" เอดิสันเริ่มพูดขณะที่มือก็รินบรันตีใส่แก้วของตัวเองซ้ำๆ "ระวางหัวใจของแกเองดีกว่า ว่าจะรักเมี้ยวได้นานแค่ไหน"

"ทำไมแกพูดแบบนั้น"

"เพราะจากสถิติที่ฉันรู้มา ผู้ชายมักระวางว่าผู้หญิงจะไปปันใจให้

14

ชายอื่น เลยซิงทำเป็นเปื้อนผู้หญิงและทิ้งอีกฝ่ายไปก่อนเพื่อป้องกันกา
รเสียหาย"

เคลวินมองเพื่อนสุดหล่อของตัวเองยกแก้วรันทึขึ้นดื่มซ้ำๆ จนหมด
ก่อนที่แก้วเปล่าซึ่งบรรจุเพียงก้อนน้ำแข็งสองสามก้อนจะถูกวางลงบนโต๊ะ
อีกครั้ง

ก็

"จงเชื่อมั่นในตัวเมียให้มากกว่าคนอื่น แล้วความรักของแกจะไปได้
รอด...เคลวิน"

นัยน์ตาสีฟ้า น้ำทะเลจ้องสบกับดวงตาร้อนแรงของเอดิสันอย่าง
ที่คนอื่นคาดเดาความคิดไม่ได้ มีเพียงคนสองคนที่มีพื้นฐานนิสัยเหมือนกัน
เท่านั้นที่พอจะเดาความรู้สึกจากแววตาของฝ่ายตรงข้ามได้อย่างรู้กัน

ไม่นานนัก ร่างสูงของเคลวินก็ลุกขึ้นยืน

"จะกลับแล้วหรือ" มิกซ์ถาม

"อืม"

"แต่พวกเราเพิ่งมาถึงนะ ยังสังสรรค์ไม่จุใจเลย"

"วันนี้ฉันเพิ่งนึกได้ว่ามีงานต้องทำ เอาไว้พุงนี้ ที่นี่ เวลาเดิม เรา
มาสังสรรค์กันต่อ"

"งั้นก็ได้" มิกซ์พยักหน้าอย่างเข้าใจเพื่อนคนหนึ่งที่มึนงงเยอะเกินกว่า
คนอื่น และเฝ้ามองหนุ่มหล่อที่มาถึงในตลับคนแรกค่อยๆ เดินจากไป
เป็นคนแรกของกลุ่มอีกเช่นกัน

เมื่อแผ่นหลังกว้างของเคลวินจากไปจนลับสายตา ดินจึงได้หันมา
ถามเอดิสันอย่างสนใจ

"สถิติที่แกร่งมานะ มาจากแหล่งไหนบ้างวะเอดิสัน"

"มาจากแหล่งเดียวกันนั่นแหละ"

"CNN หรือ"

"เปล่า"

"สำนักข่าวกรองหรือ"

"ไม่ใช่"

"บ๊ะ! แล้วมันมาจากที่ไหนกัน =()" เริ่มเครียดเพราะอยากรู้

"เอดิสันโพลล์วะ"

"=_;;"

"หึๆ ฉันก็แค่หมั่นไล่เคลวินที่ชอบจ้องจับผิด จ้องระแวงว่าฉันจะพรวดเียวมาจากมันตลอดเวลา ก็เลยเตือนมันอ่อนๆ ให้ระวังตัวเองไว้ให้ดี เพราะไอ้หน้าหล่อๆ ของมันเนี่ยแหละที่จะทำให้ความรักของมันไขว้เขวดูสิ พวกสาวๆ ในที่นี้เกือบครึ่งห้องพากันแอบมองมันตาเป็นประกาย อึกอย่างฉันก็อยากให้มันเชื่อใจเมียให้มากๆ ว่าเธอจะไม่มีทางขอเลิกกับมันเด็ดขาด ฉันกล้าเอาหัวของไอ้ซ่าเป็นประกันเลย"

"อ้าวเฮ้ย หัวตัวเองก็มี ทำไมไม่เอาไปประกันเองวะ" ซีซาร์ถามอย่างไม่เข้าใจ

"กลัวเดาผิดไง"

"แต่เท่าที่ฉันรู้จักเมี้ยนนะ ฉันว่าเธอไม่เลิกกับเคลวินหรอก เพราะทุกเวลาที่เธออยู่กับเคลวิน เธอแสดงออกว่ารักมันอย่างกับอะไร แต่ที่เธอไม่ยอมให้มันตามเธอกลับบ้าน อาจเป็นเพราะเธออยากคืนอิสระให้กับไอ้หล่อของพวกเราบ้างก็ได้"

"คิดเหมือนกันเลยวะคิน" มิซึยืมหน้าบาน

"อืม บางทีคนรักกันไม่จำเป็นต้องทำตัวติดกันตลอดเวลาหรอก ให้อิสระคู่รักของตัวเองบ้าง รักจะได้ไม่อึดอัดและไม่รู้สึกว่าเป็นอึดอัดกันเร็วเกินไป"

"คิดเหมือนกันอีกแล้วนะคิน >///<"

"-_;;"

"ทำไมแกกับฉัน เราชอบคิดตรงกันเรื่อยเลยอะ"

"-*-" <-- เอดิสัน

"TAT" <-- ซีซาร์

"ฉันว่า..." หนุ่มหน้าหวานเริ่มพูดด้วยสีหน้าเรียบเฉย "แกน่าจะเอาหัวไอ้มิซึมาประกันมากกว่าหัวไอ้ซ่าวะ ำคัญสายตาทันๆ ของมันเต็มทหน้าไอ้บ๊านี้ -_-^"

"คะ...คินนี่ TTOTT"

16

ท่ามกลางถนนที่ไม่ค่อยมีรถคันใดสัญจรไปมาเนื่องจากเป็นเวลาที่
ลวงเลยมาจนถึงเที่ยงคืน ทำให้แอสตันมาร์ตินสีบรอนซ์สุดหรูของเคลวินวิ่ง
ฉิวมาตามถนนใหญ่อย่างสบายๆ ไม่มีอะไรให้ต้องระแวงระวัง ซึ่งก็น่าจะ
ทำให้หนุ่มหล่อเจ้าของยานพาหนะหรูดูผ่อนคลายกว่าช่วงที่การจราจร
แน่นขนัด

ทว่าใบหน้าที่น่าจะดูผ่อนคลายกลับแลครุ่นคิดอยู่ตลอดเวลาว่ากับ
มีเรื่องอะไรในใจ ดวงตาที่มองออกไปยังถนนข้างหน้าคล้ายๆ กับเหม่อลอย
กับเรื่องในหัวมากกว่าจะให้ความสนใจกับการเดินทางด้วยความเร็ว
ร้อยห้าสิบกิโลเมตรต่อชั่วโมงแบบนี้

สัญญาณไฟจราจรข้างหน้าเปลี่ยนเป็นสีแดงโดยฉับพลัน เคลวินเริ่ม
แตะเบรก

โครม!

เสียงปะทะของอะไรบางอย่างดังสนั่นถนนใหญ่ พร้อมกับที่ชายหนุ่ม
สัมผัสได้ถึงแรงชนท้ายของรถคันที่ตามมาข้างหลังของเขา หัวคิ้วของชายหนุ่ม
ขมวดยุ่งอย่างสงสัย

ก็ในเมื่อตอนนี้ถนนใหญ่ไม่มีรถคันไหนจอดขวางอยู่เลย แล้วทำไม
รถคันหลังถึงได้ทะล่เอะล่ำว้างมาชนท้ายรถของเขาได้ หักพวงมาลัยหลบ
ไปสักนิดนะเป็นมัย

เอี้ยด~

คิดได้อย่างนั้น เคลวินจึงเลือกที่จะเหยียบเบรกให้จมไปกับพื้นรถ
ทันทีด้วยความโมโห และรถคันที่ชนท้ายเขาก็เบรกสนิทเช่นกัน ชายหนุ่ม
มองกระจกส่องหลังก็พบว่าภายในรถของคู่กรณีเกิดเหตุซุลมุนขึ้นจากเงา
ของคนหลายคนที่ไม่อยู่หนึ่ง เขามองประเมินสถานการณ์อยู่ครู่หนึ่งก่อน
จะตัดสินใจเหยียบปืนจากคอนโซลหน้ารถออกมาถือไว้ในมือ แล้วจึงเปิด
ประตูรถลงไป

แกร๊ก!

ประตูรถของคูกรณีก็ถูกเปิดด้วยแรงกระแทกออกมาเช่นกัน ตามมาด้วยร่างบอบบางของผู้หญิงคนหนึ่ง เสื้อผ้าที่เธอสวมใส่ขาดรุ่งริ่งเหมือนถูกฉีกกระชากอย่างป่าเถื่อน เธอวิ่งด้วยสองเท้าที่เปล่าเปลือยมาทางที่เคลวินยืนอยู่

"อะ...ช่วยฉันด้วยค่ะ ช่วยฉันด้วย" เธอร้องบอกเขาพร้อมน้ำตาที่ไหลเประสองแก้ม

"เธอ..."

"ฮือ พวกมันจะข่มขืนฉัน ฮือออ" เด็กสาววิ่งเข้ามากอดเคลวินไว้ด้วยอาการสั่นเทา ในขณะที่ชายหนุ่มเงยหน้าขึ้นมองไปที่รถของคูกรณีทีติดฟิล์มสีเข้มจนทำให้เขามองเข้าไปข้างในได้ไม่ถนัด รู้แต่เพียงว่ามีคนสามคนอยู่ในรถนั้น

"เธอรออยู่นี่" เคลวินบอกก่อนทำท่าจะผละจากเด็กสาวไป แต่เธอกลับไม่ยอมปล่อย เธอกอดเขาแน่นเข้าไปอีกด้วยความหวาดกลัว

"ยะ...อย่าทิ้งฉันนะคะ ฮือออ ฉันกลัว อย่าทิ้ง...ฉัน" สิ้นเสียง ร่างบอบบางก็ล้มลงหมดสติเสียดี๊อๆ แต่ยั้งดีที่เคลวินคว้าตัวเธอไว้ได้ทัน

บรีน!

คูกรณีเร่งเครื่องถอยหลังก่อนจะเลี้ยวรถหนีไป ทั้งเธอไว้ในอ้อมกอดของเคลวิน ชายหนุ่มยิ่งขมวดคิ้วแปลกใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนเขาตั้งตัวไม่ทันนี้

มันเกิดอะไรขึ้นกันแน่ ที่เขาเข้าใจเอาเองตอนนี้คือมีคนตั้งใจขับรถชนท้ายรถของเขาเข้าอย่างจัง แล้วผู้หญิงคนนี้ก็วิ่งออกมาจากรถคันนั้นในสภาพที่ไม่บอกก็รู้ว่าเธอคงเจอเหตุการณ์รุนแรงอะไรบางอย่างมา แถมเธอยังบอกเองว่ากำลังจะถูกคนในรถคันนั้นข่มขืน แล้วทำไมพวกนั้นถึงไม่ลงจากรถเพื่อเอาตัวเธอคืนไป แต่กลับขับรถหนีไปเสียดี๊อๆ

คิดมาถึงตรงนี้ ไบหน้าหล่อก็ก้มลงสำรวจเด็กสาวในอ้อมแขนอย่างละเอียด ดวงหน้ากลมเกลี้ยงดูน่ารักน่าชังและไร้เดียงสาปรากฏแก่สายตาคนต่างอนยาวหลับปริ้มในขณะที่คิ้วถูกขมวดแน่นราวกับกำลังฝันร้ายริมฝีปากอวบอิมดูเข้ายวนขัดกับใบหน้าไร้เดียงสานั้นมีรอยข้ำสีม่วงเล็กๆ

piano

ตรงมุมปาก

18

ดวงตาสีฟ้า น้ำทะเลมองดูเด็กสาวไร้เดียงสาอยู่อย่างนั้น ก่อนที่เขาจะยกยิ้มที่มุมปากเหมือนพอใจอะไรบางอย่าง จากนั้นก็ตัดสินใจอุ้มเด็กสาวขึ้นแนบไว้กับอกแข็งแกร่งแล้วเดินกลับไปที่รถแอสตันมาร์ตินคันหรู เขาเลือกที่จะเปิดประตูอีกฝั่งหนึ่งแล้วค่อยๆ วางเด็กสาวลงอย่างทะนุถนอม ก่อนที่ร่างสูงจะตัดสินใจเดินกลับมาอยู่ที่นั่งของตัวเองด้วยความครึ้มอกครึ้มใจ

บางทีหากมูเม็ยขอเลิกกับเขา เด็กสาวคนนี้อาจทำให้ชีวิตของเขาสนุกขึ้นมาบ้างก็ได้...

(ติดตามอ่านได้ในฉบับเต็ม)